

JANEZOVO OZNANILO

10. SEPTEMBER 2023 leto 19 številka 674 23. nedelja med letom

Mt 18,15–20

OPOMINJATI Z LJUBEZNIJO

Pravo bratsko opominjanje je boleče, kajti storjeno je z ljubeznijo, v resnici in s ponižnostjo. Če nam je vseč popravljati druge, to ne prihaja od Boga.

Brata, ki se je zmotil, je treba opomniti z ljubeznijo. Človeka ne moremo opomniti brez ljubezni, brez karitativne ljubezni. Kirurškega posega se ne more narediti brez anestezije, saj bo bolnik umrl od bolečine. In karitativna ljubezen je kot anestezija, ki pomaga sprejeti zdravljenje in privoliti v opomin. Brata je torej treba poklicati na stran in se z njim pogovoriti z blagostjo in ljubeznijo.

Kot drugo, treba je govoriti po resnici. Ne govoriti o nečem, kar ni res. Kolikokrat se v naših skupnostih o nekem človeku govorijo stvari, ki niso resnične! To so obrekovanja. Človeka spravijo na slab glas. Govorice ranijo. So zaušnice dobremu imenu tega človeka, so zaušnicercu tega človeka.

Ko ti kdo pove resnico, je seveda ni enostavno slišati, a če je izrečena z ljubeznijo, jo je lažje sprejeti.

Opominjati je potrebno tudi s ponižnostjo: Bratsko opominjanje je dejanje, namenjeno ozdravitvi telesa Cerkve. Tam, v tkanini Cerkve, je luknja, ki jo je treba zakrpati. Tako kot mame in babice: ko krpajo, to počnejo z veliko tenkočutnosti. Tako je treba tudi bratsko opominjati. Če tega ne boš storil z ljubeznijo, v resnici in s ponižnostjo, boš užalil, razdejal srce tega človeka, povedal boš še eno kleveto, ki bo ranila; in postal boš slepi hinavec.

Približati se drugim in jih opomniti zahteva pogum in modrost. V prvih časih krščanstva so zelo poudarjali bratsko opominjanje, kar izhaja tudi iz današnjega evangelija. Zanimivo je, da so opominjanje imeli za dobro delo. Če torej vidimo, da brat greši, ne govorimo tega drugim (ne opravljajmo), ampak to povejmo njemu. Če tudi to ne pomaga, ne govorimo o napakah povsod, ampak povejmo to duhovnemu človeku (Cerkvi). Vedno pa prosimo Gospoda, da bi opominjali v ljubezni in nikoli s sovraštvom ali v jezi.

Po: E. Mozetič

Resnično, povem vam:

Kar koli boste
zavezali na zemlji,
bo zavezano v nebesih,
in kar koli boste
razvezali na zemlji,
bo razvezano v nebesih.

Povem vam tudi:

Ako se na zemlji dva izmed vas
zedinita v kateri koli prošnji,
jima bo vse storil moj Oče,
ki je v nebesih.

Kajti, kjer sta dva ali so trije
zbrani v mojem imenu,
tam sem jaz sredi med njimi.«
(Mt 18,19–20)

POGUMNO ALI PREDRZNO

Anton je za mizo risal s svojimi voščenkami. Ko mu je zmanjkalo beline na papirju, se je njegova cesta nadaljevala po prtu vse dalje in dalje ... do Blaževega kozarca.

»Baž, umakni to!« je bil hud Anton. Blaž ga je grdo pogledal: »Ne, ne bom, to je moj del mize!« Anton se ni zmenil zanj, odrinil je kozarec in ga prevrnil po tleh.

»Glej ga, kako je pogumen!« je vzkliknila Neža.

Mami je želela Antona dvigniti s stola, pa je brcal kot za stavo. Podala mu je krpo: »Pridi, tole je treba pobrisati.«

Anton se je ideja zdela zanimiva, kmalu je pridno drgnil s krpo po tleh.

»Ej, mami, naslednjič bo spet polil, ker mu je zabavno brisati. Zanimivo, kako je pogumen ...« je ponovila Neža.

»Neža, to ni pogum, to je predrznost. Ampak pri majhnih otrocih verjetno niti to ne, Anton se mora pač naučiti, kaj je prav in kaj ne. Z vama je bilo enako.« Mama je splaknila Tončku krpo, da je lahko nadaljeval z drgnjenjem tal, kar mu je bilo zelo všeč.

»Kakšna pa je razlika med pogumom in predrznostjo?« je zanimalo Blaža.

»Pogum je dobro dejanje, predrznost pa slabo, kajne mami?« Neža je preverjala, ali razmišlja prav.

»Tako je. Pogumni smo, ko premagamo strah in delamo dobro ... Predrzni pa smo, ko delamo slabo.« Mami ni bila najbolj zadovoljna s svojo razlago. Da bodo otroci zares razumeli razliko, si mora izmisliti kaj bolj slikovitega.

Vzela je dva prazna lista papirja in ju nalepila na hladilnik. Na enega je Neža napisala: Predrzna dejanja. Na drugega pa: Pogumna dejanja. Otroci so ves teden zapisovali svoja dejanja in dejanja svojih prijateljev na oba papirja, da bi ob njih in pogovoru lažje prepoznali razliko med njimi.

Mami je vzela v naročje Blaža in še enkrat ponovila: »Ko ravnamo predrzno, je na koncu vedno nekdo žalosten ...« In še nekaj je zanimivo, na pogumna dejanja smo ponosni, kajne? Predrznih pa nas je sram in jih obžalujemo.«

»Pred nami je vse šolsko leto, to je ogromno časa za številna nova pogumna doživetja in izkušnje!« se je spomnil ati. Obrnil je list papirja in otroke spodbudil, naj pripravijo seznam izzivov – takih, ki zahtevajo kar nekaj poguma.

Tudi ti pripravi svojega! Pospravi ga tako, da ga boš lahko vselej pogledal, kaj pripisal ali ocenil, kako uspešen si bil s pogumnimi dejanji. Pa seveda pazi, da ne bodo predrzna prednjačila pred pogumnimi.

Po: M. Pezdir Kofol, Zakajčki

Dobri Jezus. Začeli smo novo šolsko in katehetsko leto. Iskreno te prosimo, stoj nam ob strani, ko se bomo srečevali z novimi izzivi. Daj, da bomo z veseljem sprejemali nova znanja ter s sovrstniki krepili naša medsebojna prijateljstva. Naj ob tem ne bomo žaljivi drug do drugega temveč si bomo vselej medsebojno pomagali. Naj nas nebeška mati Marija spremlja na naših poteh, da bomo vselej varno prispeli v šolo in se vrnili domov. Obilno blagoslavlaj vsak naš dan. Amen.

AK

11. september
PROT IN HIJACINT

Bila sta rodna brata. Mučeništvo sta pretrpela v Rimu. Leta 1845 so v Hermovih katakombah ob Salarijski cesti v Rimu našli popolnoma nepoškodovan grob sv. Hijacinta. Ko so grob odprli, so našli v njem samo ostanke ožganih kosti in nekaj pepela; to je bilo skrbno zavito v zlato tkanino. Iz tega sklepamo, da je bil mučenec ali živ sežgan ali pa so ga na drug način umorili ter nato truplo sežgali. To se je zgodilo najverjetneje okoli leta 303 v času Dioklecijanovega preganjanja kristjanov. Najbrž je ob istem času dal življenje za Kristusa tudi sv. Prot. Legendarni opis njunegamučeništva, ju spravlja v zvezo s sveto Evgenijo (25. decembra).

Po tej legendi naj bi bila Prot in Hijacint Evgenijina služabnika. Ko je njuna gospodarica prejela krst, je še njiju pridobila za krščanstvo. Skupaj z njo sta šla na Vzhod, kjer sta nekaj časa živela kot puščavnika. Ko se je Evgenija vrnila v Rim, sta se ji služabnika pridružila. Kmalu po vrnitvi so vse tri poklicali pred sodišče in jih zasliševali zaradi vere. Plemenito Evgenijo so vrgli v reko Tiberu, njena služabnika so po krutem mučenju obglavili.

OZNANILA

- 17. septembra ob 10. uri bo v naši župniji uri srečanje bolnih in starejših nad 75 let. Lepo vabljeni!
- Z veroukom bomo v **Staršah** pričeli v **ponedeljek, 18. 9.**, v **Marjeti** pa v **petek, 22. 9.** Ko uskladimo urnike jih boste starši dobili na e-pošto.

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fesel:

041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:

031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:

031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 11. 9.	Helga spokornica	ob 19.00 za + Ljudmilo Jus (obl) in Ano Peklič
TOREK 12. 9.	Marijino ime	ob 19.00 za + Jurija, Marijo, Ivana Premzla, dva Franca, Katarino, Ano, Marijo Petek, Štefana in Ivano Brodnjak
SREDA 13. 9.	Janez Zlatousti	ob 19.00 za + Marijo Zajc (obl.)
ČETRTEK 14. 9.	Povišanje sv. Križa	ob 19.00 za + Antona Frangeža
PETEK 15. 9.	Žalosta Mati Božja	ob 19.00 za + Štefana Lešnika
SOBOTA 16. 9.	Kornelij, papež in Ciprijan, mučenec	ob 19.00 za + Ano Koser
NEDELJA 17. 9.	23. nedelja med letom	ob 7.30 za verne duše ob 10.00 za + Marijo Tivadar ob 8.45 PREPOLJE: za + Franca Skaza (obl.) dvojne starše in dva brata